

Dingsdag

den 2 October.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Donderdag* en *Zaterdag*, is, voor den prijs van *f* 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — Voor *Buitengewone Couranten* of *Bylagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebracht.

FRANKFORT, den 28sten September.

De Koning van Beieren heeft openlijk zijn ongenoegen betuigd over de woelingen, welke te Wurzburg plaats hadden, en de stad is bedreigd geworden met het verplaatsen van aldaar gevestigde autoriteiten, zoo als het hof van appél, gelijk mede van de hooge school. Eene deputatie van de burgerij heeft zich nu onlangs naar den Koning begeven, en Hoogstdenzelve doen opmerken, dat de meerderheid der burgers, zoo veel in darzelve vermogen is, tracht mede te werken om die woelingen te bevoegen; dat de vergaderingen en genootschappen, waaraan velen, door valsche voorstellingen misdadig deelnamen, reeds hebben opgehouden; terwyl de ~~aanstokers~~ ~~der onwettige bedrijven~~ ~~waren~~, reeds geleidelijk, ook door hun toedoen, bij het geregt vervolgd worden. Zij hebben waders den Koning verzocht, de stad niet te doen boeien voor de misdaden van sommigen, onder welke er zich bevinden, die niet tot de burgerij kunnen gerekend worden of zelfs buitenlanders zijn.

— Te Wurzburg wordt door onderscheidene burgers een protest geteekend tegen een besluit, door een gedeelte der gemeente-gevolmagtigden genomen, om den eersten burgermeester, hofraad *Behr*, te ontslaan en op pensioen te stellen, uit hoofde men meent, dat hij bij den Koning in ongenade is gevallen. Bij dit protest wordt opgemerkt, dat de heer *Behr* zich zeer verdienstelijk omtrent de stad heeft gemaakt, en de gemeente-gevolmagtigden zelf erkennen, dat men hem, ten aanzien zijner ambtsverrigtingen, niets ten laste heeft te leggen. De onderteekenaars van het protest zeggen, dat er dus geen grond is om den heer *Behr* den burgemeesters-post te ontnemen, alleen omdat men meent, dat hij ~~in ongenade is gevallen~~. Men zal aan den heer *Behr* een jaargeld van 2000 fl. geven, en aan den nieuwen burgemeester ook weder 2000 fl. De stad zal dus, om eene opgevatte meening, voortaan jaarlijks 2000 fl. meer moeten uitgeven. Dit bezwaar wordt bij het protest ook niet onaangevoerd gelaten. — De dagbladen van Wurzburg trekken zich de zaak ook sterk aan en tellen de groote verdiensten van den heer *Behr* op. Er wordt veel over en weder over getwist.

Middelertwyl is er reeds een besluit van de regering ingekomen, dat het hof van appél met den 1sten April 1833 van Wurzburg naar Aschaffenburg zal verplaatst worden.

— Brieven uit Weenen van den 21sten dezer melden, dat te Napels onlusten waren ontstaan, doch dat zij dadelijk zijn gedempt. Het is gelukkig, zeggen die brieven, dat de Napolitaansche regering de oproeringen spoedig betengeld heeft; want onder de tegenwoordige omstandigheden zou eene revolutie in Napels eene der betreurenswaardigste gebeurtenissen geweest zijn, vermits de Fransche revolutionaire partij dezelve aan hare oogmerken dienstbaar zou gemaakt hebben, en de goede verstandhouding zou hebben trachten te verstoren, welke tusschen de kabinetten der groote mogendheden met zoo veel moeite behouden wordt.

— De graaf *Pozzo di Borgo*, Russisch gezant bij het Fransche hof, is te Weenen aangekomen.

— De *Deutsche Allgemeine Zeitung* van Stuttgart is nu sedert den 26sten dezer niet meer uitgekomen.

— De nationale vergadering van Griekenland heeft bij het besluit der erkenning van Prins *Otto van Beieren* als Koning van Griekenland adressen gevoegd, zoo aan dien Vorst als aan hoogstdezelfs vader, Z. M. den Koning van Beieren.

— In eenen brief van de Servische grenzen wordt opgemerkt, dat de grootvizier *Heschid Mehemed*, thans tot opperbevelhebber van het Turksche leger in Syrie benoemd, hoeveel bekwaamheden als veldheer hij ook moge bezitten, de vervallen zaken moeilijk zal kunnen herstellen, uit hoofde het Turksche leger in Syrie genoegzaam te niet is. Meer zou men kunnen hopen, wanneer de grootvizier zijne armee uit Albanie en Bosnie kon medenemen; maar in deze provincien smeult het vuur der ontevredenheid nog zichtbaar onder de asch, en er is wellicht slechts eene geringe aanleiding toe noodig, om de ingezetenen tot eenen nieuwen opstand te brengen, ten einde het Turksche juk, hetwelk hun, wegens de nieuwe instellingen, dubbel drukkend voorkomt; af te werpen.

Van den 29sten September.

Gisteren is de hertogin van *Angoulême*, onder den naam van gravin van *Marne*, en de jonge hertogin van *Berry*, onder den naam van barones van *Rosny* alhier aangekomen en in het logement der *Hollandsche Keizer* afgestapt.

— Onlangs was een slotmakers-knecht 's nachts in de hertogelijke grafstede van *Köburg* ingebroken, om, gelijk hij naderhand bekende, zich van de halssieraden van een onlangs overleden vorstelijk persoon naadje meester te maken en dezelve aan zijn beminde ten geschenke te geven. Binnen de groef gekomen, wordt hij angstig; hij wil dezelve, zoo spoedig mogelijk, weder verlaten, maar kan de trechtervormige opening niet opkomen. Vergeefs spant hij alle krachten in; hij moet er eindelijk toe besluiten, om zijn nachtverblijf bij de dooden te nemen. Daar de grafstede van de stad verwijderd ligt, werd zijn sterven en hulproepen eerst 's anderen daags avonds gehoord. Zelf een' doode gelijk, werd hij met gekwetste handen er uitgehaald, naar de gevangenis gebracht, en vervolgens als kerkroover veroordeeld; doch de hertog schonk hem gratie, uit hoofde hij in den doodsangst reeds straf genoeg geleden had. Hij werd losgelaten en als een buitenlander het land uitgewezen.

LONDEN, den 25sten September.

Gisteren middag is de conferentie weder bijeen geweest, doch moet het in deze hare zitting tot niets beslissend gekomen zijn.

Onze *Courier*, gisteren over den gespannen staat van zaken ten opzichte der Nederlanden sprekende, zeide, steeds van gevoelen te blijven, dat het tot geen oorlog tusschen Holland en België komen zou, omdat het belang en de staatkunde der groote mogendheden klaarblijkelijk was om dien oorlog te beletten.

Heden wederom over de Nederlandsche zaken sprekende, zegt de *Courier* landen het tot dus verre genite gevoelen, ten opzichte van de onwaarschijnlijkheid van het ontstaan van vijandelijkheden tusschen de beide bewuste landen, hoe langer hoe meer bevestigen. Luidens de heden ontvangen berigten toch, heeft het Nederlandsche gouvernement, ofschoon het leger van den Koning van Holland volkomen toegerust en bereid is, om elken aanval op hetzelfde te weerstaan en af te slaan; stellig besloten, om elke daad, welke slechts voor eene verklaring van eenen vijandelijken aanval op België vatbaar is, zorgvuldig te vermijden. De- wijl het nu, volgens den *Courier*, met het Belgische gouvernement, met betrekking tot het plegen van vijandelijkheden tegen Holland, eveneens gesteld is, zoo kan van deze beide staten gezegd worden, dat zij wederzijds ten strijde aangegord staan, maar geen hunner den eersten slag zoekt toe te brengen noch te ontwijken.

De Koning van Holland, zegt de *Courier* verder, beroept zich op de voorstellingen der conferentie van Juni en Juli II. Hij vordert niets meer dan de uitvoering der beslissing van 30 Juni, welke hij als finaal aanmerkt, en op welke volvoering en bewerkstelling door de conferentie het Nederlandsche gouvernement meent aanspraak te hebben. Koning *Leopold*, daarentegen, stelt zich in de handen der conferentie, en stemt in met het verlangen, hetwelk derzelve leden te kennen gegeven hebben, om eene verdere poging ter schikking van de weinige verschillen, die tusschen de afgescheidene landen nog bestaan, door eene rechtstreeksche en minnelijke onderhandeling te doen.

Van den 28sten September.

(Particuliere correspondentie.)

Tot op het oogenblik verneemt men nog niets met zekerheid nopens het besluit van ons gouvernement, ten aanzien der al of niet medewerking van Frankrijk tegen Holland. De conferentie is echter heden vergaderd en men kan verwachten, dat daarin beslissende besluiten zullen genomen worden. Naar de loopende geruchten schijnt ons gouvernement echter over te hellen om met Frankrijk in eene blokkade der Hollandsche kusten samen te werken. Men wil, dat Pruisen en Oostenrijk zich daartegen niet zouden verzetten, doch hetzelfde schijnt het geval niet met Rusland te zijn. Er is een Fransch fregat van Cherburg te Spiethhead aangekomen, om kennis te geven dat alles te Cherburg in goedheid is.

De 3 pet. geconsol. zijn heden gebleven 83 1/2

De ministeriele bladen, die gezegd hebben, dat eene Fransche legermacht en eene Engelsche en Fransche vloot den Koning der Nederlanden zouden gaan noodzaken om de laatstelijk voorgeslagene schikkingen met België aan te nemen, komen daarvan langzamerhand terug en voegen zich nu bij den *Moniteur*, die gemeld heeft, dat het leger van het Noorden dienen zou, om België tegen mogelijke aanvallen van Holland te beschermen. Er zijn dagbladen, die beweren te weten, dat de Pruisische en Oostenrijksche ministers te Parijs, en vooral de eerste, een ernstig woord over de zaak gesproken hebben, en dat men dien ten gevolge in het ministerie vooreerst heeft afgezien van het plan, om het Fransche leger in België te laten rukken. Maar zoo min men bewijs heeft kunnen geven, dat het plan werkelijk heeft bestaan, zoo min geeft men eenig bewijs, dat, hetgeen van die vertoogen van Pruisen en Oostenrijk verhaald wordt, waar is. Het zijn geruchten, die geloopt hebben en nog allezins bevestiging noodig hebben. Zoo veel is alleen voor het tegenwoordige zeker, dat vooreerst geene Fransche legermacht in België zal trekken, zoo lang hetzelfde niet van de zijde van Holland aangerand wordt.

In weerwil der bijzonderheden, welke men van het afsterven van den Koning van Spanje medegedeeld heeft, is toch de tijding van zijn overlijden eene valsche tijding geweest, waarmede zelfs het gouvernement is misleid, daar ook de *Moniteur* se medegedeeld heeft. Uit officiële berigten blijkt nu, dat de toestand van *Ferdinand* den 17den September wel zeer hagchelijk was, maar dat hij den 18den plotseling aanmerkelijk beter is geworden. Men kon heden berigten uit Madrid tot den 22sten hebben, en daar er geen medegedeeld zijn, mag men het er voor houden, dat *Ferdinand* dien dag nog in leven was, en in zijnen toestand geene aanmerkelijke verandering is gekomen.

BRUSSEL, den 28sten September.

Volgens den *Courrier* zou lord *Palmerston* aan de Fransche en Engelsche kabinetten eene nota gezonden hebben, waarbij te kennen wordt gegeven, dat Engeland in geene hervatting der vijandelijkheden tusschen België en Holland zal toestemmen, en niet zal gedoogen, dat er eene Fransche armee in België trekke.

Hetzelfde dagblad deelt den volgenden brief uit Londen van den 21sten September mede:

« Gij weet, dat de laatstelijk aan België gedane voorstellen door sir *Robert Adair* ontworpen en in den vorm van een traktaat gegoten zijn. Toen zij hier bekend werden, heeft men er om gelagchen en ieder voor spelde het tot van deze nieuwe diplomatieke poging. Nogtans moet gezegd worden, dat het sir *Adair* bij de heeren *Goblet* en de *Minister* gesukt is, en dat hij, wien wij dit nieuwe stelsel verschuldigd zijn, blijk van behendigheid gegeven heeft.

« De onmogelijkheid inziende om de onderhandelingen te doen verderen zoo lang men in het *statu quo* bleef, hebben de diplomaten gedacht, dat ten aanzien der mannen, die in België het stelsel der voorafgaande ontruiming van Antwerpen aangenomen hadden, drie dingen noodig waren: vooreerst de terugkomst van den heer *van de Weijer* te Londen, die door zijne aanneming van de Russische ratificatie bij de diplomatie zeer in gunst is geraakt; vervolgens de verwijdering van den heer *Goblet* uit Londen, die, hoewel geen uitstekend staatsman, zich nogtans altijd hardnekkig aan de instructien van zijn hof gehouden heeft; ten derde eindelijk, de wegzending der leden van het Belgische ministerie, die de diplomatie, uit hoofde hanner verbintenis jegens de kamers, in den weg konden staan.

« Het eerste oogmerk bereikte men spoedig gedurende s' Konings reis naar Compiègne, waar men aanleiding vond om den heer *van de Weijer* naar Londen te zenden. Het tweede werd ook spoedig bereikt; de heer *Goblet* ontving zeer aannemelijke voorstellen van lord *Palmerston*, die hem verzekerde, dat ze ook door Holland zouden aangenomen worden; de Hollandsche gevolmagtigde, die in het geheim was, liet zich zelfs bij den heer *Goblet* tuit op eene wijze als of Koning *Willem* tot de voorstellen zou toetreden; zoodat de sukkel van een *Goblet* naar België vertrok vol van den waan, dat niet alleen de voorstellen, welke hij bij zich had, eindelijk de Belgische revolutie zouden grondvesten; maar dat ook de algemeene vrede voor 50,000 gulden jaarlijksche rente zou gekocht worden. Hij dacht er zelfs niet aan, dat hij, zoodra hij den rug gekeerd had, dapper zou uitgelachen worden.

BREDA, den 28sten September.

(Particuliere Correspondentie.)

In den afgelopen nacht is hier doorgekomen een koerier, die van Brussel komende, naar 's Gravenhage bestemd was.

's GRAVENHAGE, den 30sten September.

(Particuliere Correspondentie.)

Men verkeert hier steeds in onzekerheid of het bij de gewilde bedreigingen van Frankrijk en Engeland, om ons tot de aanneming der 24 artikelen

gewapenderhand te dwingen, blijven, dan het daartoe wettelijk komen zal. Welligt meende men, door het betoonen van kracht meer van onze regering te verwerven, dan door onderhandelingen, welke daar noch sinde te berekenen zijn. In de vorige week verschiep het het reeds oogenblikkelijk tot vijandelijkheden zou komen. Men betwijfelt echter nu of dit wel het geval zijn zal. De aankomst van eenen nieuwen Engelschen gezant en van den markies *d'Eynagues*, Fransch legatie-secretaris, schijnt met meer vredelievende inzigten plaats te hebben. De markies *van Dalmatie*, tegenwoordige Fransche gezant aan ons hof, zal eerstdaags naar Parijs vertrekken; eene reis, die Z. Exc. reeds sinds lang voornemens was.

— Het bekende blad *de Standaard* neemt heden afscheid van zijne lezers. Het wenscht, dat zij, welke het wel met bijdragen hebben willen verrijken, het hunnen bijval niet zullen onthouden, wanneer de redactie immer op nieuw den *Standaard* mogt opsteken, dien zij tot nu toe zonder schroom heeft rondgedragen.

— Men verzekert, dat den 13den aanstaande de zitting der zitting van de Staten-Generaal zal plaats hebben; terwijl, volgens de bestaande grondwettelijke bepalingen, de volgende zitting, twee dagen later, den 15den October, zal moeten geopend worden. De toebereidselen daartoe worden reeds gemaakt.

— Z. K. H. Prins *Frederik* bevindt zich steeds in deze residentie.

(Van eenen anderen correspondent.)

Wij kunnen thans met zekerheid berigten, dat de reden van het onttrek des Franschen ministers uit 's Hage aan geene staatkundige oorzaak is toe te schrijven; deze diplomaat had reeds lang ontrouwe gedaan om verplaatst te worden, en heeft daartoe nu dezor dagen de toestemming, of liever de order ontvangen. Hij gaat naar Parijs en zal aldaar in eene diplomatische betrekking aan het ministerie van buitenlandsche zaken geplaatst worden. Zijn opvolger (volgens sommigen een zekere graaf de *St. Simon*) is reeds benoemd; de zaken zullen te 's Hage, *ad interim*, door den legatie-secretaris worden waargenomen.

De berigten, die wij uit goede bronnen ontvangen, geven ons voorts de vaste overtuiging, dat het Nederlandsche gouvernement meer dan ooit besloten heeft aan geene onregtvaardige eischen toe oek gehaamd, en door welke dreigementen ook ondersteund, in het minste of geringste toe te geven; alle maatregelen zijn genomen, om elken aanval, van welke kant ook, de spits te bieden. Het zoude onvoorzigtig zijn, en ieder onpartijdige zal ons dit toestemmen, om van al die maatregelen, welke óf genomen of op het punt zijn van ~~vervolgd te worden~~, te verzuimen. BLIK OPENLYK TE GEWAGEN; dit alleen kunnen wij met volle overtuiging verzekeren, dat de Hollandsche natie volkomen in haar bedaard en beredeneerd vertrouwen op de regering kan blijven berusten. De eer en het belang van het getrouwe Noord-Nederland zullen niet worden opgeroerd; dit klassieke land van burgerdeugd en burgertrouw zal, en misschien spoediger dan sommigen verwachten, de vruchten van hare standvastigheid inoogsten, en, worden wij door overmagt aangevallen (waar aan men intusschen nog altijd reden heeft om te twijfelen) dan is misschien het oogenblik geboren om de schoone en roemvolle bladzijden, welke onze nieuwe geschiedenis oplevert, nog met ééne zeer belangrijke te vermeerderen; dan zullen wij éénmaal, en welligt krachtadiger dan ooit, aan het verbaasd Europa kunnen toonen, wat eene natie van twee en een halve miljoen vermag, wier spreuk is en blijft: *Eendragt maakt magt!!*

Staat der Ziekte.

De ziekte in geene plaats in Holland in dien graad meer heerschende, waarin zij zich, in de eerste dagen, vertoonde, heeft men zich van de mededeeling van de dagelijksche bulletins, gedurende eenige No. der *Courant*, onthouden, hoezeer de ziekte niet als geindigd te beschouwen is. In Amsterdam waren den 29sten 72, te Leiden 37, te Delft 10, te Briele 2, te Rotterdam 55, te Dordrecht 6, te Gorinchem 5, te Gouda 7, te Woerden 2, te Vianen 5, te 's Gravenhage, den 29sten 0, in behandeling. Sommige geneeskundigen meenen, dat de ziekte vooreerst niet geheel zal verdwijnen en zich op onderscheidene plaatsen welligt, gedurende nog eenen geruimen tijd, met afwisseling zal verfoonen.

Ook tot Amersfoort is de ziekte thans gevorderd, van 4 tot 29 September zijn aldaar 44 zieken aangetast, 18 personen overleden, 6 hersteld, en blijven er 20 in behandeling.

Te Amsterdam waren tot 30, 1256 zieken-gevallen ontstaan, 678 personen overleden en 506 hersteld.

Te Leiden, 895 zieken, 397 overleden, 416 hersteld.

ARNHEM, den 1sten October.

De gemeente Lichtenvoorde is, voor zoo ver men weet, thans de enigste gemeente van Gelderland, waar nog cholera-zieken zijn. Volgens de laatste berigten van daar, bleven er vier in behandeling.

Mengelwerk.

Hoe zullen de volken weder tot rust gebracht worden?

Dit zal voornamelijk afhangen van de wijsheid der regeringen; van hare wijsheid veel meer dan van de magt; van die wijsheid namelijk, welke is zamengesteld uit menschen- en volkenkennis, die het regt en het wezenlijk heil des lands of de algemeene maatschappelijke belangen ten doel heeft, en daartoe de beste middelen met eene vaste hand weet aan te wenden. Zekerlijk eene hooge wijsheid, grootelijks verschillende van de oude en gewone staatkunde, die, beheerscht door valsche gronden van legitimiteit, alleen op meesterachtigheid en magt gegrond, enkel uitsluitende voorregten, blind ontzag en lijdelijke gehoorzaamheid bedoelt.

In tijden en oorden van algemeene onkunde, die den menschelijken geest in een slaafsche werkeloosheid houdt, zoodat alle gevoel van menschenwaarde en vrijheid schijnt uitgedoofd, moge eene zoodanige staatkunde toereikende geacht worden, om de volken in bedwang te houden, zonder zich veel over regt en onregt en de voorschriften der even gemelde wijsheid te bekommeren. Alsdan is het regeren gemakkelijk, en wordt er eigenlijk geen verstand toe vereischt, indien men eenmaal de hoogste magt in handen heeft of de sterkste geworden is. De wil van den heerscher is dan de eenigste wet; en de onkundige menigte laat zich als het stamme vee drijven en belasten naar de bloote willekeur van hare gezagvoerders. Geen wonder, dat de genen, die wanen boven anderen tot regeren geboren te zijn; zulke tijden van verblindheid en lijdelijke onderwerping wel zouden terug wenschen, en dezelve roemen als tijden van stille rust en orde.

Maar het regeren wordt moeilijker, naar mate verlichting en beschaafdheid zich algemeener verspreiden. Sedert de volken de eerste kindsobheid ontwaasden, tot meerderjarigheid gekomen zijn, de ontwikkeling van hunne vermogens beginnen op te merken en het verstand tot rijpheid gemaderd is, willen zij mede, gelijk volwassen kinderen, in eigen zaken handelen. Dit is de weg, dien de natuur zelve, in de groote staats-huishouding zoo wel, als in de kleine huishouding der ondeeligen aanwijst. Dien weg niet in zekere mate te willen volgen of ingeslagen te hebben, zou het zelfde zijn als tegen de orde der dingen te willen aandruischen, dat niet anders, dan onophoudelijke werking en tegenwerking, of onrust en verwarring kan ten gevolge hebben.

De wijsheid der staats-huishoudkunde onder verlichte en beschaafde natien is hoofdzakelijk daarin gelegen, dat zij in een gelijken tred de voortgang der verlichting en beschaving volge; want het volk, waardoor verstand moet worden niet het laag gemeen of de benedenste en ruwste klassen, (hoedanighen er wel altoos zelfs onder de in kunsten en wetenschappen verstgevoerde natien zullen overblijven) maar het verstandigste en het meest onderwezen, en wel opgevoede gedeelte. En dit gedeelte steeds grooter en krachtvoller wordende met de toenemende verlichting, kan niet nakaten mede te oordeelen over de staatsbelangen, en de handelingen van hunne hoofden, aan welken het bestuur van zaken is toebetrouwd. Met regt vraagt het naar redenen van wijsheid, billijkheid en weldadigheid, de noodwendige vereischten van een goed bestuur. Hiernit ontstaat eene openbare en algemeene opinie, die men den volksgeest mag noemen, onderscheiden genoeg van het geschreeuw van enkele heetloofden, om er acht op te slaan, en met dezelve, zoo veel mogelijk is, zich te vereenigen. Gelukkig het land, alwaar eene dusdanige vereeniging plaats heeft, zoo als hedendaags Noord-Nederland daarvan een schitterend voorbeeld oplevert. In het omgekeerd geval staat de regering en het volk, het beste en beschaafste gedeelte van hetzelfde, tegen elkander over in eene vijandige houding. Wrijvingen wantrouwen, wredehagen en eindelijk opstanden zijn de heillooze vruchten van eenen staat, waarin de regering, als geheel afgescheiden en onafhankelijk van de volksgezindheid, alleen haar eigen gang wil gaan, zonder eenige toenadering en aansluiting met de openbare meening van de verstandigen en braven onder de aanzienlijke, schoon ambtelooze ingezetenen. Misschien hoopt de regering, al wordt zij alleen gevreesd en niet bemind, eindelijk door magt en gezag wel alle tegenspraak en tegenstand, die uit den boezem des volks voortkomt, te zullen overwinnen. Doch dit kan alleen voor eenen tijd geschieden, en de rust, op die wijze hersteld, bestaat slechts in schijn. Sedert den val van Napoleon heeft men daarvan de proef genomen, willende de opgestane volken, die men met schoone beloften in het bevechten van dien algemeenen vijand paalde, onder het onde juk van inconstitutionele alleenheersching terug brengen. Een Heilig Verbond werd tot dat einde gesloten, dat wel haast Spanje, Portugal, Napels en Italie met geweld van zijne vrije instellingen beroofde, en het onde wereldlijk en geestelijk despotismus op den troon voerde. Maar is op die wijze aldaar de ware rust en welvaart hersteld? Integendeel zijn die landen tot den diepsten staat van vernedering en ellende vervallen, terwijl het vuur van misnoe-

gen, onder de asche bedolven, voortmeult, en gereed is, bij de eerste opening, op nieuw in vlammen uit te slaan. De ellendige en verblinde KAREL X heeft insgelijks met zijne jezuiten beproefd, om den Franschen vrijheids-geest, door er den Franschen slag over te leggen, in eens te verdrijven, maar in eens heeft hij zijn eigen ondergang bewerkt. En nu de talrijke voorstanders van eenen grondwettigen regeringsvorm weder, zoo al geen vasten steun, echter eene toevlugt gevonden hebben, beginnen zij in de Deutsche staten allerwege het hoofd op te steken, en op de vervulling der beloofde burgerlijke vrijheden en regten aan te dringen. De vrije drukpersen vernietigen, legermagten tegen de bedrogen volken op te zenden, en bovenal eene heirvaart tegen Frankrijk te ondernemen, hoort men roepen. Alles olie in het vuur, dat slechts den brand nog lieviger en algemeener zal doen uitbarsten, en de wereld nog meer in rep en roer brengen. In een der Hoogduitsche bladen is onlangs geschreven, dat men in het zekere meende onderrigt te zijn, dat eenige groote mogendheden een verbond gesloten hadden, om het monarchale stelsel te handhaven. Dus een tweede Heilig verbond tegen den invloed van het volk op regerings-zaken, dat voorzeker, indien het tot stand en in werking kwam, geen beter uitkomst zou voortbrengen, dan het eerste, dat zoo veel achterdocht verwekt, en onder de hand den vrijheids-geest eerder heeft aangevuurd dan uitgedoofd. Napoleon heeft eens in zijnen euveldmoed besloten om de slavernij, zoo als hij het onbeschaafd genoeg uitdrukkelijk noemde, om de slavernij op St. Domingo te herstellen. En — het gevolg was, dat hij een leger van 20,000 Franschen bij de onderneming verspeelde, en de onafhankelijkheid der St. Domingers bevestigd werd. Zoo kan het ook ligt gebeuren, dat de Mogendheden eene kuil voor zich zeiven graven, indien zij, te veel op hunne magt steunende, den geest der eeuw met geweld willen dwingen, die zich niet dwingen laat.

Geboorte, rang, hooge titels, praalgewaden en dergelijke schitterende uitwendigheden bezitten niet langer het vermogen, als weleer, om de menschen te verblinden en ontzag in te boezemen. Deze dingen zijn slechts rinkelbellen, die tot de kinder-wereld behooren, doch waarmede in de wereld van volwassenen, van mannen, de spot gedreven wordt. Men ziet hoe langer hoe meer door die bekleedselen heen, om de waardigheid der personen, die aan het hoofd van het bestuur staan, te beoordeelen. Niet genoeg dan kunnen de regeringen, inzonderheid de Vorsten, het ter harte nemen, om met den tijd voort te studeren, zich op wezenlijke bekwaamheden en verdiensten toe te leggen, om wijsheid en welwillendheid boven al in hunne handelingen te doen uitkomen. Dit alleen is in staat, om van het vertrouwen en de medewerking der weldenkenden en verstandigen in den Lande zich te verzekeren, en door deze vereeniging den tegenstand der kwalijkgezinden te overwinnen, en de rust, schoon dan langzamerhand, op duurzame gronden te vestigen. Laat Frankrijk in zich zelf woelen en wroeten, zonder het van buiten aan te vallen, of met een aanval te bedreigen. Het zal zich zelve voor zijne buitensporigheden straffen, terwijl ligtelijk de straf tot andere volken konde overgaan, bijaldien men dwaas genoeg ware, door vreemd geweld van wapenen, aldaar de huishouding op den ouden Bourbon-schen voet te willen herstellen, dat, zoo het al mogelijk ware, de zoo wijdverspreide beginselen van menschen-waarde en volksvrijheid toch niet zou kunnen uitroeien, die ook niet uitgeroeid moeten worden, maar, door wijsheid geleid, moeten strekken ter bevestiging van goede orde en rust en tevens van het regeringsgezag.

Tot nadere overtuiging van dit een en ander leze men: *Frankrijk en de Franschen voor en na de jongste omwenteling* door VON REAUMUR, een Pruisisch reiziger.

Wij zien nog geen oorlog.

In ons vorig nummer gaven wij ons ongelooft te kennen aan de geruchten der Fransche dagbladen, betreffende het ophanden zijn van dwangmiddelen tegen ons door Frankrijk en Engeland, en wel om de gegronde rede, dat het nog geenszins is gebleken, dat de onderhandelingen tusschen ons en de conferentie geheel en al zijn afgebroken, hetgeen toch in allen geval den bewusten dwangmiddelen-maatregel behoorde vooraf te gaan. Onze Staats-Courant, die gewoonlijk een diep stilzwijgen bewaart omtrent den loop onzer eigene staatkundige bemoeijingen, zet in een harer laatste nummers het zegel op dat ongelooft en versterkt ons in het vertrouwen, dat de vroegere gerust stellende uitzigten op vredelievende schikkingen tusschen ons en België, schoon nog met eenen nevel van geheime onderhandelingen bedekt, tot heden toe ten minste, niet kunnen geacht worden geheel en al in rook te zijn verdwenen; dat ons gouvernement van de totale vernietiging dier uitzigten nog geene de minste kennis draagt, in tegendeel het antwoord op deszelfs laatste nota's van de conferentie nog te ontmoet ziet: redenen waarom een vijandige aanval van Frankrijk en Engeland haar, en met regt, als eene onverklaarbare zaak voorkomt. Wat moet dan het schreeuwen van: oorlog, oorlog tegen Holland! toch beteekenen, als er nog geen schijn of scha-

duw van aan is? Niets dan geruchten gangbaar te maken, wier verwezenlijking sommige lieden in Frankrijk zoo gaarne zagen, om uit de beklemming te geraken, waarin de toestand van zaken hen gebragt heeft; geruchten, die men zelfs van vaste berekeningen op eene besliste uitkomst laat vergezeld gaan, om de onbetwisbaarheid van eenen ophanden zijnden aanval te staven. Volgens die berekeningen, moet het Fransche leger dadelijk na den eersten October, wanneer het Nederlandsche gouvernement namelijk weigert aan de eischen van Frankrijk gehoor te geven, België intrekken; zal de citadel van Antwerpen den 20sten aan gevallen worden en Vader CHASSÉ dien aanval, luidens verzekeringen van deskundigen, hoogstens tot den 5den November kunnen weerstaan, maar als dan ook zeker bezwijken, zoo dat het Fransche leger, niterlijk den 15den November, weder zegepralend huiswaarts zal gekeerd zijn. Zoo verdeelen de Fransche Journalisten de huid van den beer, vóór dat de beer is doodgeschoten, ja zelfs vóór dat nog de mogelijkheid bewezen is, om verlof tot zulk eene privative jagt te bekomen. — Maar dat ligt in het vliegende brein der Franschen. Zij bezitten een' geest van vertellen, die alle denkbéeld te boven gaat. De ondervinding logenstraft hen nu en dan wel eens tot hunne schade en schande; maar dat belet hen niet op het eenmaal gekozen pad met nationale luchthartigheid voort te gaan. En aan die vertelzucht zonden wij bezadigden het oor leenen; wij zonden ons laten opdringen, wat, om gezonde redenen, voor als nog onmogelijk is? Meer dan vijftigmaal hebben zij ons de schrikbarende tijding in het oor geschreeuwd, dat Engeland en Frankrijk ons werkelijk, gewapender hand, zouden dwingen, zonder eenigen anderen grond, dan den vurigen wensch naar oorlogzuchtige bewegingen, louter ter bevrediging der ijdele gloriezucht eener altijd naar onrust en verwarring hakende partij. — Neen, wij herhalen, wat wij telkens op die geruchten hebben geantwoord, en, zoo lang geene daadzakelijke bewijzen, tegen alle verwachting, tegen alle hoop aan, het tegendeel mogelijk maken, zullen blijven antwoorden: het belang van het Parijsche kabinet gedooft geen' stap tot het verbreken van den algemeenen wapenstilstand; het moge, ter voldoening van eenige heethoofden, nu en dan eenige krijgsvuchtige bewegingen op eigen bodem maken en een deel zijner degermagt zuid- of noordwaarts doen benen trekken, om den schijn van werkzaamheid vol te houden: eer het eenen geoorloofden intogt in België om ons te bestrijden kan bewerkstelligen, moet er meer voorafgaan dan eene bloote kennisgeving in de publieke dagbladen. Nog nergens is ons ten minste eene officieele oorlogs-verklaring bekend geworden; nog nergens hebben wij op eene officieele wijze aangekondigd gezien, dat Rusland Oostenrijk en Pruissen met zulk eene oorlogs-verklaring gencegen nemen; nog nergens hebben wij officieel gelezen, dat het Londense kabinet zelve zoo harmoniesch met het Parijsche denkt of liever denken kan, als men ons tracht wijs te maken, opzigtens den bewusten aanval. De gedwongen ontruiming van het Belgische grondgebied, vóór het ons in handen stellen van genoegzame waarborgen ter vereffening der bestaande geschillen, is en blijft dus niets anders dan een strijd op het papier, ten koste van eenige duizende druppelen inks.

Maar stellen wij eens, dat het LOUIS PHILIPPES vaste voornemen is, om, geoorloofd of ongeoorloofd, aan Zoon LEOPOLDS verzoek om hulp gehoor te geven, en hij zich al de gevolgen daarvan wil getroosten: in welk een allerbeleedigendst daglicht zou dat gehoor geven de Belgen zelve niet plaatsen, die geene kosten, noch moeite, noch kunstmiddelen gespaard hebben, om een leger op de been te brengen, volgens huare gedurige verzekeringen, meer dan toereikend in krachten, om tegen het Nederlandsche op te trekken, en hune regten te verdedigen? Zou zulk een verzoek om hulp den September-Koning niet nog oneindig dieper bij zijne geliefde Belgen in min- en verachting doen vallen, en het koninklijk bestaan van dezen, waarlijk alles behalve goedkoop, monarch niet nog meer in de waagschaal stellen dan het werkelijk reeds verkeert? Heeft België niet reeds hals-werk, om zijn geducht leger te onderhouden, en zal de natie, behalve de schande, de oneer, de lafheid, de zwakheid, die zulk eene hulp zou verraden, er zoo maarzoetsappig genoegen in nemen, om bovendien nog dertig duizend gewapende bureu van athen noodige en buitengewoon wenschelijke te voorzien, om de kloove van vijandschap tuschen België en Nederland, die werkelijk reeds hoop op genezing deed vermoeden, op nieuw met geweld grooter en pijnlijker te maken? Ook dit kunnen wij bezwaarlijk gelooven, en worden in dat ongeloof al weder versterkt door hetgeen een der geachtste Belgische dagbladen van die bewuste hulp betooning zelve zegt, de *Courier Belge* namelijk, die het een *horreur* noemt, dat dertig millioen Franschen zich met vier millioen Belgen zouden vereenigen, om twee millioen Hollanders ten onder te brengen. Van welke zijde wij de zaak dus onderzoeken, alles zegt ons, dat wij provisioneel nog niets te vreezen, nog geen oorlog te wachten hebben en onze hoop op vrede-behoud nog niet onder de hersenschimmen behoort.

Prijs-Contant van Effecten.

Amsterdam, den 29sten September.

N. Werk. Schuld	41½ a 42½	42½	S. Perp. rente Par.	49½ a 49½	49½
» Uitgest. dito	7 a 7½	7½	» Dito Amsterd.	49½ a 49½	49½
» Kans-Biljetten	15½ a 16	15½	» Obl. te Londen	29 a 29½	29½
» Amort. Sijnd.	72 a 72½	72½	» Uitgest. schuld	a a	
» Dito dito	56 a 56½	56½	O. Obl. Ween. bank	a a	
» Losrenten dito	a a		» Dito	a a	
» Oorlogslasten	90½ a 90½	90½	» Cert. Goll. en Co.	a a	
» Schatkistbiljet.	98½ a 99½	99	» Obl. Metalliek	84½ a 84½	84½
» Dito	98½ a 99½	99	» Idem London	a a	
» Dito	a a		» Bank-Actien f	a a	
» Neg. 1831 6 pCt.	95½ a 96½	96	» A. f 100 Roths.	a a	
» Dito 1832 5 pCt.	80½ a 81½	81	» Dit. f 250 dito	a a	
» Handelmaata.	86 a 86½	86½	Pruissische loten	a a	
F. Inschrijving	68 a 68½	68½	N. Cert. Falcohnnet	a a	
» Dito Certific.	a a		» Dito Londen	a a	
R. Obl. Hope en Co.	95½ a 96½	96	D. Neg. Londen	a a	
» Dito 1828 en 1829	97½ a 97½	97	E. Geconsolideerde	a a	
» Inschrijving	60½ a 61	60½	B. Neg. 1824	a a	
» Dito Certificat.	a a		G. Obligatien	a a	
» Ct. Hamb. Adm.	a a		» Middel	a a	
» Dito Negot. 1831	87½ a 87½	87½	P. Aand. Neg. 42 m.	a a	
» Te Lond. geneg.	a a		A. Aand. Neg. 3sted.	a a	

De fondsen-markt was heden zeer stil en de prijzen met weinig variatie.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Sept. 0 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D
Den 1 Oct. 0 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Den 22sten September 1832, beviel te ZUTPHEN, allervoorspoedigst van eenen welgeschapen Zoon, de Hoog Wel Geboren Vrouwe **CORNELIA CHARLOTTA BARONNESSE SLOET TOT WARRELO**, Geboren **BARONNESSE VAN HEERT**.

Op den 26sten September 1832, is te ZUTPHEN van een' DOCHTER bevalken, Vrouwe **E. T. S. L. VAN RAPPA**, geboren **O. P. TEN NOORT**.

Heden beviel voorspoedig van een' DOCHTER, Vrouwe **J. A. COBA WILHELMINA MARIA BARONNESSE VAN ZUYLEN VAN NIEVELT**, geliefde Echtgenote van

ARNHEM,
den 29sten September
1832.

Mr. J. R A U.

† † † De Notaris **A. J. N. GODEFROY**, resident te Arnhem, berigt door deze, dat het **LANDGOED** in No. 108 dezer Courant van den 11den September II. en vroeger eerder omschreven, waarvan de finale toewijzing zal plaats in het Zwijnshoofd, te Arnhem, den 13den October 1832, 's avonds ten 6 ure, bij inzet met de hoogen is gebragt, als volgt:

- 1o. Het **BUITENGOED Bronbeek**, c. a. op f 10,651.00.
- 2o. De **WEIDE**, de *Rozendaalsche weide*, op - 2582.00.
- 3o. Beide perceelen in massa op - 11,000.00.

§ § § De Notaris **A. J. N. GODEFROY**, resident te Arnhem, zal, ten overstaan van den Notaris **POST**, resident te *Wiel*, op Dingsdag den 23sten October 1832, des morgens om 11 uren, bij den Kastelein **F. VAN OMMEREN**, te Ommeren, bij Tiel, publiek, op 6 maanden crediet, in perceelen en massa's, verkoopen:

Ongeveer 700 stuks, zeer schoone, extra zwave **O. P. GAANDE YPEN** en **ESSEN** en 20 stuks **E. I. K. EN BOOMEN**, staande op den *Elzenkamp*, aan de *Zijveling*, onder Ommeren, bijzonder gunstig gelegen tot vervoer, aan de *Linge* en voorts tot op de *Waal*. — Zullende de aanwijzing geschieden door den Schoolonderwijzer **VAN HEERMERT**, te Ommeren.

§ † † Uit hoofde der **F. E. E. S. T. D. A. G. E. N.**, zal den 25sten en 26sten September en 4den, 9den, 10den, 16den en 17den October de Winkel gesloten zijn van
De **Wed. L. J. PRINS**,
Magazijn van Manufacturen
an Tapjten.

§ § § Een **MAN** van middelbaren Onderdom, sedert lang in het vak van Onderwijs werkzaam, de Fransche, Hollandische, Engelsche en Duitse Talen magtig, (alsmede ook een goed gedeelte van het Italiaansch) voorzien van een Acte van Examen enz. enz., zag zich gaarne, met of voor half November als Ondermeester in een of ander Instituut, tegen een billijk salaris, geplaatst. Adres, onder de letter R., te *Ravenstein*, aan den Heer **G. E. R. N. E. S.**

* * * Op den eersten October 1832, is door **C. A. THIEME**, te Arnhem, aan den Ed. Achtb. Heer Burgemeester dier stad, ter vertaling in het Nederduitsch, verkoond: **CARL NIGOLAI, Umgangsbuch für Gebildete des weiblichen Geschlechts. 2 Bändchen, 2te Auflage.**